

РЕШЕНИЕ

№ 2100

гр. София, 20.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 20.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **763** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 233 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод жалба вх. № 2154 от 28.01.2011 г. по описа на Административен съд – София гради вх. № 2561 от 24.01.2011 г. по описа на Столична дирекция на вътрешните работи, подадена от Н. М. м, ЕГН [ЕГН], жив. [населено място], [жк], вх. Б, ет.6, ап. 34 против заповед № 3 – 9189 от 11.08.2010 г. на директора на СДВР, с която е наложено дисциплинарно наказание – уволнение и прекратяване на служебното му правоотношение.

В жалбата се твърди, че атакуваната заповед е неправилна и неотговаряща на обективната истина. Оспорващият подробно описва фактическата обстановка на 09.07.2010 г., когато е бил дежурен и е осъществявал контрол на МПС – та. Излага доводи, че не е получавал в дар сумата от 10 лева от св. Й. Й., поради което не следва да бъде уволняван дисциплинарно, още повече че е налице образувано наказателно производство по случая, чието приключване е следвало да се изчака от дисциплинарно наказващия орган и едва след това последният да се произнесе.

В хода на съдебното производство оспорващият редовно призован не явява лично и с процесуалния си представител адв. Г., поддържа жалбата, моли да се уважи и да се отмени обжалваната заповед, и претендира сторените разноси по делото.

Ответникът – директора на СДВР редовно призован не се явява и не се представлява.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Н. М. М. е заемал длъжността младши автоконтрольор I – ва степен, категория “Е”, полицай I – ва степен в “Пътен контрол”, сектор “Охранителна полиция” при 09 РУП – СДВР, видно от приложената по делото кадрова справка (л.58). Със заповед № 3 - 8177 от 21.07.2010 г. на директора на СДВР е образувано дисциплинарно производство срещу жалбоподателя М. и е открито дисциплинарно дело. За дисциплинарно – разследващ орган е определен главен инспектор В. К. – началник на “Охранителна полиция” при 09 РУП – СДВР, който да проведе дисциплинарното производство. Заповедта е връчена на служителя на 22.07.2010 г. По делото е приложена обобщена справка, с която в резултат на извършена проверка е установено, че повод за образуване на дисциплинарното производство са получени предварителни данни за извършено тежко нарушение по смисъла на чл. 227, ал.1, т.7 от ЗМВР от Н. М., отразено в справка рег. № 14630 от 13.07.2010 г. по описа на 09 РУП – СДВР.

От съдържанието на цитираната справка се установява следната фактическа обстановка – на 09.07.2010 г. в 16,15 часа в ОДЧ на 09 РУП – СДВР е получен сигнал от дежурния на КАТ – СДВР, че на [улица] П. Д. до бензиностанция “Ш.”, полицейски служители със служебен лек автомобил с ДК [рег.номер на МПС], при извършена проверка на лицето Й. М. Й., с номер на мобилен телефон [ЕГН], са му взели пари, като той е записал номера на банкнотата. За случая дежурния инспектор в ОДЧ при 09 РУП – СДВР е уведомил началника на 09 РУП – СДВР и началника на сектор “Охранителна полиция” при 09 РУП – СДВР.

Последният е осъществил връзка с св. Й. като го е поканил незабавно да отиде в сградата на 09 РУП – СДВР. По разпореждане на началника на 09 РУП – СДВР екипът, осъществяващ служебните си задължения с посочения автомобил е заменен с друг, тъй като междуременно са били изпратени да запазят тежко ПТП.

В 16.45 ч. В 09 РУП – СДВР лично се е явил гражданина Й. М. Й., ЕГН [ЕГН], живущ [населено място], обл. Л., [улица], като в присъствието на началника на Охранителна полиция при 09 РУП- СДВР е написал молба, заведена с вх. № 24890 от 09.07.2010 г. по описа на 09 РУП – СДВР, в която заявява, че около 16,00 часа, пътувайки със служебен автомобил “С. Джъмпер” до бензиностанция “Ш.” е спрял от патрул със служебен автомобил “О. А.” с рег. [рег.номер на МПС], като служителите са констатирани, че микробусът притежава 2 броя жълти буркана, които не били регистрирани на МПС-то. Заявява, че по-слабият и мургав служител му е съобщил, че ще му бъде съставен акт, на което г-н Й. възразил и същия служител му предложил да почерпи нещо. Св. Й. е дал един брой банкнота с номинал от 10 (десет) лева, като записал нейния номер – ЮА 3998182. След като е взел банкнотата служителят му върнал документите.

В 17,15 часа в 09 РУП – СДВР се е върнал служебният автомобил “О. А.” с рег. [рег.номер на МПС], придружен от дежурния инспектор в ОДЧ. При извършената проверка дисциплинарно – разследващият орган е установил, че за времето от 07,00 часа до 19,00 часа на 09.07.2010 г. за работа по единната разстановка като АП 90/6 са били назначени държавните служители: Н. М., категория Е – полицай I степен, младши автоконтрольор I степен в “Пътен контрол”, сектор “Охранителна полиция” при 09 РУП – СДВР и С. Т., категория Е – полицай III степен, полицай в група “Охрана на обществения ред”, сектор “Охранителна полиция” при 09 РУП – СДВР.

На основание чл. 237, ал.2 от ППЗМВР със заповед рег. № 192 от 09.07.2010 г. е разпоредено от Началника на 09 РУП – СДВР да се извърши проверка срещу цитираните държавни служители, които са се запознали с нея.

В присъствието на началник сектор “Охранителна полиция”, заместник началника на 09 РУП – СДВР и оперативния дежурен в ОДЧ при 09 РУП – СДВР в сградата на 09 РУП – СДВР двамата държавни служители са въведени в стая 208 и са поканени да извадят от джобовете на униформеното си облекло всички пари и вещи. При прегледа на банкнотите от тези извадени от жалбоподателя от портфейла му е открита банкнота с номинал 10 (десет) лева със сериен номер ЮА 3998182, описана в молбата на Й. Й.. С протокол за доброволно предаване с рег. № към 3 – д 192 от 09.07.2010 г. банкнотата е предадена от младши автоконтрольор Н. М.. По случая е снето обяснение от предаващия, който е заявил, че банкнотата му е била подхвърлена в служебния автомобил от проверявания водач на т.а. “С. джъмпер” и тъй като АП е изпратен на тежко ПТП не е уведомил дежурния в ОДЧ при 09 РУП – СДВР.

По случая дисциплинарно – разследващият орган е снел сведение от Й. Й., в което последният твърди, че при проверката по-мургавият и слаб служител, на видима възраст около 45 – 50 години му заявявил, че заради нерегистрираните жълти буркани ще му бъде съставен акт, на което водачът е отговорил, че не е хубаво в днешно време да му пишат актове. По твърденията на св. Й. в отговор на тази реплика, жалбоподателят поискал да бъде почерпен с нещо. Гражданинът посочва, че парите са му в буса и взимайки ги от него записва номера на една десет левова банкнота, която дава на ръка на служителя и тогава той му връща документите. В същото сведение г-н Й. заявява, че е спрял за проверка от другия служител, който по-едър, пълен и висок и който подава документите на жалбоподателя.

Въз основа на даденото описание, дисциплинарно разследващият орган е приел, че служителят, спрял за проверка ППС, е полицай С. Т., а служителят взел банкнотата е младши автоконтрольор Н. М..

Във връзка със случая началникът на “Охранителна полиция” при 09 РУП – СДВР е снел обяснение от жалбоподателя, в което заявява, че банкнотата от 10 лв. е била подхвърлена в служебния автомобил от водача на т.а. “С. Джъмпер”, което не кореспондира със заявеното от св. Й., който твърди, че е подал банкнотата в ръката на служителя.

На 22.07.2010 г. на основание чл. 243, ал.5 от ППЗМДВР дисциплинарно разследващият орган е отправил покана на жалбоподателя и срещу подпис го е запознал със заповед № 8177 от 20.07.2010 г. за образуване на дисциплинарно производство и да даде обяснения в 24 часов срок. След отправената покана в законоустановения срок младши автоконтрольор М. е представил допълнителни обяснения, в които твърди, че не е искал и не е взимал пари. Допълнително отправя писмено искане, заведено с рег. № 15212/23.07.2010 г. по описа на 09 РУП – СДВР, в което иска да бъдат изслушани и приложени разпечатки от водения радиообмен на АП 90/6 с ОДЧ на 09.07.2010 г. за времето от 15,40 часа до 16,40 часа, както и копие от нарядния дневник на АП 90/6 за 09.07.2010 г..

Дисциплинарно разследващият орган е прослушал водения радиообмен като го е обективирал в нарочна докладна записка, приложена към делото ведно с административната преписка. От нея се установява, както е посочено в Обобщената справка, че оспорващият не е докладвал по установения ред на ОДЧ на 09 РУП – СДВР за извършената проверка на автомобила и водача, с което е нарушена разпоредбата на чл. 122, ал.1 от Инструкция Из – 2295 от 2006 г. на МВР за ППД. По случая разследващият орган е изискал докладна записка от помощник оперативния дежурен Б. И., която заявява, че по време на дежурството и на 09.07.2010 г. не е искана справка за

МПС “С. Джъмпер” с ДК [рег.номер на МПС] или лице Й. М. Й. с ЕГН [ЕГН].

В хода на дисциплинарното производство жалбоподателят се е възползвал от правото си по чл. 230, ал.4 от ЗМВР и е изразил желание да бъде подпомаган в защитата си от Г. Г. – категория Г, младши разследващ полицай при 05 РУП – СДВР.

Допълнително на 23.07.2010 г. разследващият дисциплинарен орган е снел обяснения от водача на товарния автомобил Й., който заявява, че парите са поискани от слабия и мургав служител и той ги е взел от него.

По отношение твърденията на жалбоподателя, в Обобщената справка е посочено, че същият е следвало незабавно да информира своите началници за акта на корупция, но за времето от 16,15 до 17,15 часа това не е сторено. В тази връзка и в заключение дисциплинарно разследващият орган е посочил, че Н. М. не се е противопоставил и не е информирал своите началници за акта на корупция, с което бездействие се извършвало нарушение на т. 30, Раздел III от Етичния кодекс на служителите от МВР с полицейски правомощия, за което е предложено да му бъде наложено най-тежкото дисциплинарно наказание “уволнение” на основание чл. 227, ал.1, т.1 0 от ЗМВР във връзка с чл. 230, ал.2, т. 4 от ППЗМВР.

На 02.08.2010 г., жалбоподателят е бил запознат със съдържанието на обобщената справка. Видно от доказателствата по делото не му е отправяна изрична покана за изслушване от дисциплинарно наказващият орган, вместо това в горния ляв ъгъл на даденото Обяснение от Н. М. на 23.07.2010 г., е поставен ръкописен надпис “Приех обяснение”, датата – 10.08.2010 г., подпис и печат на СДВР (л. 23).

За проведеното дисциплинарно производство дисциплинарно – разследващият орган изготвил становище вх. № 16040 от 06.08.2010 г., с което на директора на СДВР е предложено на полицай Н. М. за допуснато тежко дисциплинарно нарушение на чл. 227, ал.1, т. 10 от ЗМВР вр. чл. 230, ал.2, т. 4 от ППЗМВР да бъде наложено дисциплинарно наказание “уволнение” и на основание чл. 245, ал.1, т.8 от ЗМВР да бъде прекратено служебното му правоотношение.

Дисциплинарното производство е приключило със заповед рег. № 3 – 9189 от 11.08.2010 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 224, ал. 2, чл. 226, ал.1, т. 6 във вр. с чл. 227, ал.1, т. 10 от ЗМВР във вр. с чл. 230, ал.2, т.4 от ППЗМВР е наложено дисциплинарно наказание “уволнение” на държания служител, категория “Е”, I степен Н. М. М. – младши автоконтрольор в “Пътен контрол”, сектор “Охранителна полиция” при 09 РУП - СДВР и на основание чл. 245, ал.1, т.8 от ЗМВР е прекратено служебното правоотношение на служителя. Оспореният акт е връчен на адресата си на 13.01.2011 г. (л.50).

В хода на настоящето производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка документи, както и допълнително ангажираните от страните, сред които и протокол от 01.10.2011 г. по НОХД № 936 по описа за 2011 г. на СГС, НО, 6 – ти състав и постановена присъда по същото дело от 03.11.2011 г., с която жалбоподателят е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 302, т.1, р. 6 вр. чл. 301, ал.1, пр. 1 и 2 от НК, което като състав отговаря за извършеното тежко дисциплинарно нарушение.

Събрани са и гласни доказателства чрез разпит на свидетелите Т., Й. и К., чиито показания се кредитират от съда.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен преклузивен срок за обжалване от

надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването, чийто законни права и интереси са засегнати с издадения индивидуален административен акт. Следователно, на базата на тези обстоятелства, съдът намира жалбата за процесуално допустима и подлежаща на разглеждане. Разгледана по същество, тя се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

По делото не се спори, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган – директора на СДВР, за което обстоятелство е представена Заповед рег. № К -10797 от 17.12.2009 г. на министъра на вътрешните работи, въз основа на която В. Й. е назначен на тази длъжност.

Не е спорно, че е спазена процедурата по издаване на обжалваната заповед, съгласно изискванията на ЗМВР и ППЗМВР. Не се спори и че административният акт е издаден при спазване на установените в чл. 225, ал.2 от ЗМВР срокове – дисциплинарните наказания се налагат в срок от два месеца от откриване на дисциплинарното нарушение и не по-късно от две година от извършването му за тежки нарушения.

Спорно по делото е дали са налице материално правните предпоставки за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание “уволнение”. Видно от посочените правни норми в обжалваната заповед на А. Д. е наложено това наказание на основание чл. 224, ал.2, т. 4, чл. 226, ал.1, т. 6 и чл. 227, ал.1, т.7 и т. 10 от ЗМВР във връзка с чл. 230, ал.2, т. 4 от ППЗМВР. От словесното съдържание на тези разпоредби се установява, че държавните служители в МВР, които са нарушили служебната дисциплина, се наказват с предвидените в този закон наказания, а самите нарушения могат да се изразяват в неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Като е посочено, че за тежки нарушения на служебната дисциплина, за които се налага дисциплинарно наказание уволнение, са и превишаване на власт или използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица; извършване на друго тежко дисциплинарно нарушение, както и че дисциплинарно наказание "уволнение" се налага в случаите, посочени в чл. 227, ал.1 от ЗМВР, а за други тежки нарушения на служебната дисциплина по смисъла на чл. 227, ал., т. 10 от ЗМВР, които са несъвместими с оставането на служба в МВР и за които също се налага дисциплинарно наказание "уволнение", са деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижът на службата. Видно от съдържанието на Обобщената справка, изготвена от дисциплинарно разследващия орган, в нея се съдържат единствено мотиви за извършено нарушение на Етичните правила на държавните служители, а именно на Раздел III, относно акта за корупция. Следователно може да се приложи в този случай разписанието на Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на ВС, ОСГК, поради което може да се приеме, че са налице мотиви за извършено тежко нарушение на етичните правила, свързано с неподкупност и поведение, недопускащо корупция.

В случая не може да се приеме, че оспорения акт не е мотивиран, тъй като от неговото съдържание ясно и изчерпателно е описано извършеното дисциплинарно нарушение като дата, място, обективна и субективна стана.

По тези съображения настоящият съдебен състав на АССГ, Първо отделение, 8 – ми състав намира жалбата за неоснователна, поради което следва да бъде оставена без уважение и се остави в сила оспорения административен акт.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно, Административен съд – София град, I – во отделение, 8-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Н. М. М. против заповед № 3 – 9189 от 11.08.2010 г. на директора на СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание – уволнение и прекратяване на служебното му правоотношение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: